

Evangelí del Dilluns de Pasqua: sense por

Evangelí i comentari del Dilluns de Pasqua. “No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea”. Demanem a santa Maria, la Mare del ressuscitat, la fe i l'audàcia d'aquelles dones que van anar al sepulcre i van ser les primeres a complir el mandat apostòlic.

Evangelí (Mt 28, 8-15)

Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a portar l'anunci als deixebles.

Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i els digué:

—Déu vos guard.

Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. Jesús els diu:

—No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.

Mentre elles hi anaven, alguns de la guàrdia van entrar a la ciutat i comunicaren als grans sacerdots tot el que havia passat. Llavors, els grans sacerdots es van reunir amb els notables i prengueren la decisió d'oferir molts diners als soldats, tot donant-los aquesta consigna:

—Feu córrer que els seus deixebles van venir de nit i van robar el seu cos mentre vosaltres dormíeu. I si això arriba a oïda del governador, ja el convencerem nosaltres que us deixi tranquils.

Els agafaren els diners i van complir la consigna rebuda.

I aquesta versió dels fets s'ha escampat entre els jueus fins al dia d'avui.

.....

Comentari

El Dilluns de Pasqua l'alegria per la resurrecció de Jesús ens continua vessant, com els va passar a aquelles dones, Maria Magdalena i l'altra Maria, en veure el sepulcre buit i escoltar la notícia de l'àngel. Van quedar atemorides, però no paralizades. Sense veure Jesús, van

obeir de pressa al mandat de l'àngel d'anunciar la resurrecció. Entre el temor i la joia va vèncer la joia, perquè van creure, i per la seva fe, van obeir. Van actuar així perquè les sostenia l'amor incondicional al Mestre. I de seguida van ser recompensades: els va sortir a l'encontre el mateix Jesús ressuscitat. Aquelles dones creients, alegres i obedients, mereixien una salutació del mateix Jesús per rebre'n la serenitat. L'àngel ja els va dir: “no tingueu por”. Però seguien atemorides. Per això reben per segona vegada l'anunci, però aquesta vegada de llavis del mateix Jesús. I l'amor els empeny a abraçar-se als seus peus: “On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por” (1 Jn 4, 18).

Als guardians del sepulcre no se'ls va anunciar res: no calia, ja que ho van veure tot. I encara que semblaven haver quedat com a morts, es van

aixecar per explicar tot allò que havia passat. Al seu anunci no hi va haver alegria, només por. La calma els va arribar pels diners rebuts a canvi de no dir res a ningú. Que va poder ser d'aquells soldats emmordassats pel suborn però testimonis de la Veritat?

Avui ens enfrontem a aquestes dues reaccions: fe en Jesús ressuscitat i audàcia per anunciar-ho, o silenci a causa de l'avarícia, “l'arrel de tots els mals”. (1 *Tm* 6, 10). En els soldats es va complir allò que havia dit Jesús a la paràbola del sembrador: “El de la llavor sembrada enmig dels cards és el qui escolta la paraula, però les preocupacions d'aquest món i la seducció de les riqueses arriben a ofegar-la; per això no dona fruit” (Mateu 13, 22). En les dones, va esdevenir-se el contrari: “El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dona fruit, i arriba al cent, al

seixanta o al trenta per u” (*Mt* 13, 23). A una altra Maria, la Mare del ressuscitat, li demanem la fe i l'audàcia d'aquelles dones, per “contar les obres del Senyor” (*Sl* 118, 17).

Josep Boira // Photo: Pexels -
Andrea Piacquadio

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dilluns-de-pasqua-sense-por/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dilluns-de-pasqua-sense-por/)
(01/04/2026)